

Protestants Marken

Jaargang 2, nummer : 4

verschijnt wekelijks

Zaterdag 26 januari 2008

Kerkdiensten voor : zondag 27 januari 2008

10:00uur

Ds. W. Gugler

Samen op Weg Jeugddienst in de Patmoskerk.

Thema: Leren Geloven.

Crêche: Trijntje Uithuisje en Sandra de Jong.

Collecte is voor de Rudolph Stichting.
Deur collecte voor de beide kerken.

Kerkdienst Hervormde Gemeente.

17.00uur.

Ds. F. van der Tempel, te Zwammerdam.
Intochtslied: Psalm 121: 1 en 2

Eerste collecte: de Diaconie
Tweede collecte: onze Hervormde Gemeente.

Dagelijkse Schriftlezing.

Zondag	27 januari	Romeinen 1: 16 – 25
Maandag	28 januari	Psalm 62.
Dinsdag	29 januari	Romeinen 2: 1 – 11
Woensdag	30 januari	Romeinen 2: 12 – 16
Donderdag	31 januari	Romeinen 2: 17 – 29
Vrijdag	1 februari	Romeinen 3: 1 – 8
Zaterdag	2 februari	Romeinen 3: 9 – 20

Een gedoopte, een getekende.

Als je gewend bent op bepaalde tijden je bijbel te nemen (vandaag is : stille tijden een gevleugeld woord) kan ook dat een gewoonte, een traditioneel lezen zijn, maar ook een alarm. Ik denk aan Lied 487 de eerste regel:

De HEER heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en lees dan verder het hele vers, het hele lied.

De Bijbel is niet allen een boek met verhalen. Bedenk wel, een verzameling en meer dan dat! Een gids, die de zoekende mens – ook die van 2008 – de weg naar her – en er – kenning wijst ; van de weg en zin van het Leven. De eerste Christenen werden wel genoemd “de mensen van de Weg”. Welke Weg ? De Weg, die Jezus Zijn volgelingen aangaf: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, Niemand komt tot de Vader dan door Mij”. Jezus baande die Weg met Zijn lijden, en sterven en neder daling in het dodenrijk.

Het bijbel – lezen – is zeg het maar klaar en duidelijk, is soms een gewoonte na de maaltijd.

De bijbel is zo een gesloten boek !

De HEER is ons rakelings nabij en wij ? Reageren wij of gaan we over tot de orde van de dag? Het lezen formeel lezen is zeker geen goede! Zeg ik te veel? Reageer dan.

Nee, ik vraag geen reactie; ik vraag u, jou alleen: denk er over na!

Weet wat je doet! Jezus leert u, jou en mij: “Wie Mijn Woord hoort en doet, er mee leeft, die is gelukkig te achten, zalig.”(Matth 9 : 9).

Getroost en gesterkt door Zijn gehoorzaamheid ontvangt de mens het eeuwige Leven.

Zeker, er zijn Schriftgedeelten, waarbij wij bij oppervlakkig, haastig lezen een vraagteken durven te zetten: weet wat je doet : DE schuldige mens, die het op neemt tegen de Allerhoogste Schepper.

In feite is de situatie gelijk aan die in Gen. 3.

De oordelen Gods, toen en nu, zijn de oordelen van de Beledigde, Ontzagwekkende, Gekwetste God, de Heer van al het geschapene; elk schepsel onthoude zich van een wijzen naar de Schepper. Ik of u, jij moest eens beledigd worden.....

Ben je het bijbel lezen afgeleerd, zg. op uit gekeken? Dat is jammer erger.....

Ik raad je aan: Keer terug, neem en lees. Koop er èen, maar geen verknijpte.

Lees b.v. het boek Spreuken. Alleen het uiterlijk is anders en de “wijsheid” spreuken geven zò al een heel andere indruk. Het lezen is als drinken uit een heldere bron, een bron van Wijsheid en ik hoop dat dat alleen al jou, ons nieuwsgierig moge maken, wat de HERE God je wil geven.

Vele van ons zijn gedoopt, d.w.z. door de HERE God als kinderen geadopteerd.

We zijn getekenden. Maar de hemelse Vader ziet ook uit naar de miljoenen, die het teken nog niet dragen, Zijn woorden raken ook hen aan.

Hij laat geen bidder roepen: Hij zelf roept de mensen: “Kom tot mij en Ik zal je rust geven”.

Hij sprak, spreekt het eerste Woord.

Ons lezen zal alleen zinvol zijn, als wij het Hem vragen: dar geldt voor allen, die zich schuldig weten voor God: Ontferm U, HERE.

Dat wij ons aan U toevertrouwen, in voorspoed en tegenspoed, in alles wat ons overkomt.

Hij zoekt ons in alles, dat lees je in de bijbel en in de eerste hoofdstukken van Genesis,

God zocht Adam en Eva op en het was Zijn Liefde voor de dwalende, vluchtende mens:

“Adam, waar ben je”. De mens verschuilt zich achter een mede schepsel, die hem verleid heeft.

En wij? Keren wij ons af, of zoeken wij de uitgestoken Hand vast te nemen?
DE HERE biedt Zijn genade aan, zonder reserve. Hij zoekt, roept ons zoals wij zijn, een zondaar / zondares. De verzoening is op Golgotha aan het krui volbracht.

Geloof dat! vertrouw daar op.

Dat wij ons buigen voor de Heiland, Die onze schuld op Zijn schouders nam via lijden, kruis dragen en graf; en opstanding en hemelsvaart, zittende aan de Rechterhand van de Vader.

Het is volbracht. Hij is Komende. Wanneer?

Bij de Drieenige zijn duizend jaren als èèn dag, èèn dag als duizend jaar.

Ere zij God. Nòg krijgen wij de genade, de gunst ons aan Hem toe te vertrouwen,

Nòg zegt Hij: Wees maar niet bang,

Ik breng je naar de overkant,

bij Mij Thuis.

Jp. Visser.

Bij de diensten

Zondag 27 januari is er weer een jeugddienst in de Patmoskerk. Zo'n jeugddienst zit natuurlijk anders in elkaar dan een 'gewone' dienst. Het leuke is dat deze dienst door de jeugd is voorbereid, en ook bedoeld is voor de jeugd. Uiteraard is iedereen, ongeacht zijn leeftijd, van harte welkom. We willen tijdens deze jeugddienst nadenken over de vraag, of je geloven kunt leren. Voor de muzikale begeleiding zorgt de jeugdband 4TUNE uit Hardinxveld. Ze zullen niet alleen de liederen begeleiden, maar ons ook vóór de dienst (vanaf 10.00 uur) bekend maken met vlotte, christelijke muziek. De dienst begint echter om ca. 10.30 uur. De koffie staat klaar en er is een uitdagend programma. Kom en zie, en leer geloven.

Met een hartelijke groet,
Ds. Werner Gugler

De collecte van de Jeugddienst van 27 januari a.s. is bestemd voor de Rudolphstichting

De Rudolphstichting helpt kinderen in riskante omstandigheden. Sommige kinderen lopen vast, waardoor ze het zicht op een goede toekomst verliezen. Door ernstige problemen hebben ze geen normale jeugd. Ze kunnen bijvoorbeeld niet meer thuis wonen. Of kunnen nauwelijks worden geholpen door reguliere hulpverleningsvormen. Deze kinderen hebben extra steun nodig. De Rudolphstichting biedt deze kinderen een kans om hun leven weer op te bouwen. De PKN Kerken, fondsen en bedrijven vormen daarbij een belangrijke achterban. De Rudolphstichting ontwikkelt en ondersteunt zorg voor jeugdigen die tussen wal en schip vallen. Zo werd met hulp van De Rudolphstichting het jeugddorp De Glind opgericht. Maar ook andere initiatieven kregen vorm, zoals Kinderhospice De Glind; het Omgangshuis – voor kinderen van gescheiden ouders; opvang van kinderen in gezinstehuizen en een woonproject voor meervoudig gehandicapte kinderen. Bij alle geboden hulp gaat de Rudolphstichting uit van het normale leven en de behoeftes en mogelijkheden van het kind.

Voorbede.

Voor ouderen van de gemeente, in het bijzonder voor hen wier levensavond moeilijk is,
Heer wil ons allen zeer nabij zijn.

Voor de doopouders dat zij hun kinderen opvoeden in de vreze des Heren.

Voor de zieken thuis of in het ziekenhuis, Heer wil hun sterken.

Voor allen die langdurig verpleegd of verzorg worden, Heer wil hun bijstand geven.

Voor de Kerkenraad, Heer wil hun zegenen, dat zij dit werk met vreugde mogen doen.

Voor allen Predikanten, Heer sterk hun in U Woord en zegen hun.

Voor U Kerk over het rond der aarde en voor de beide kerken op Marken,
Heer dat we toch meer getrouw zijn in U dienst.

L. Kes – Schouten.

Collecten Hervormde Gemeente.

Zondag 20 januari 2008.

De eerste collecte bestemd voor de Diaconie: E. 363,75.

De tweede Collecte bestemd voor onze Hervormde Gemeente E. 121,25.

Collecten Patmoskerk.

Collecte voor de Kerk 20 januari E. 178,30.

H. Avondmaal 20 januari E. 95,00

De Gereformeerde diaconie wil alle dames bedanken voor de overheerlijke taarten
welke gebakken werden voor de ochtenddienst van nieuwjaarsdag.

We hopen volgend jaar weer een beroep op uw bakkunsten te kunnen doen.

Nogmaals dank.

De Gereformeerde Diaconie.

Samenwerking

In 2004 is de Protestantse Kerk van Nederland ontstaan uit een samengaan van de Nederlandse Hervormde Kerk, de Gereformeerde Kerken en de Evangelisch Lutherse Kerk. Vooral ten aanzien van het landelijk werk heeft dat grote veranderingen teweeggebracht. Hadden de drie kerken voordien elk een eigen synode, eigen organen voor zending etc., nu is dat allemaal op één noemer gebracht. Er is nu één synode, één orgaan voor zending, etc.

Wat de plaatselijke gemeenten betreft, heeft men ervoor gekozen het eenwordingsmodel niet dwingend op te leggen. Dat betekent, dat in de Protestantse Kerk van Nederland vier soorten gemeenten genoemd worden:

1. de protestantse gemeenten,
2. de hervormde gemeenten,
3. de gereformeerde kerken en
4. de lutherse gemeenten.

De protestantse gemeenten zijn ontstaan uit een samengaan van plaatselijke hervormde gemeenten, gereformeerde kerken en/of lutherse gemeenten.

Het samengaan tot een plaatselijke protestantse gemeente wordt vanuit de synode niet gestimuleerd en ook niet afgeraden. Het wordt aan de plaatselijke kerken zelf overgelaten. De plaatselijke kerken zullen zelf tot een oordeel moeten komen, of samengaan wenselijk is of niet.

Dat een aantal gemeenten gekozen heeft voor samengaan, hangt vaak samen met de financiële situatie van de plaatselijke kerken. Als beide kerken niet meer een fulltime- predikant kunnen betalen en op twee halftimers zijn aangewezen, kan het verkieslijker zijn om samen één predikant te benoemen. Ook speelt vaak een rol, dat gemeenten (te) weinig actieve kerkleden hebben om op een prettige manier kerk te zijn. Voor een kerkenraad heb je acht mensen nodig als minimum (een predikant, twee "gewone" ouderlingen, twee ouderling-kerkrentmeesters en drie diakenen). Het wordt als prettiger ervaren om met 100 mensen in één kerk te zitten, dan met 2 x 50 mensen in twee kerken. En zo zijn er meer redenen te noemen.

Toch kiezen veel gemeenten niet voor samengaan. De behoefte eraan wordt niet gevoeld. Vaak zijn mensen vertrouwd met hun eigen kerk en gemeenschap en wordt samengaan als een stuk vervreemding ervaren. Men is vaak bang, dat de betrokkenheid bij de protestantse gemeente minder zal zijn dan de betrokkenheid bij de hervormde gemeente of gereformeerde kerk.

Overigens zijn wat de samenwerking tussen plaatselijke gemeenten betreft allerlei vormen mogelijk men mogelijk. Er kan geen samenwerking zijn. Er kan enige samenwerking zijn. En dat kan uitgroeien tot volledige samenwerking, oftewel een samengaan tot een één protestantse gemeente. En ook dat kan weer op verschillende wijze ingevuld worden. Er kan in een protestantse gemeente één predikant zijn, maar net zo goed kunnen er twee predikanten zijn. Er kan in een protestantse gemeente op één plaats kerk gehouden worden, maar net zo goed kan dat op twee plaatsen gebeuren. Maar er is in een protestantse gemeente altijd één kerkenraad, en dus ook altijd één college van ouderlingen, één college van diakenen en één college van kerkrentmeesters.

Op Marken hebben wij enige vorm van samenwerking tussen de hervormde gemeente en de gereformeerde kerk. Een aantal activiteiten wordt georganiseerd onder verantwoordelijkheid van de beide kerkenraden. Of dat aantal activiteiten uitgebreid moet worden en of gekomen wordt tot een eventuele fusie, waarin de hervormde gemeente en de gereformeerde kerk opgaan in een protestantse gemeente op Marken, is een zaak van de beide kerkenraden en de beide gemeenten. Van "hogerhand" wordt ons niks opgelegd. Het is onze verantwoordelijkheid.

ds J. Pronk

Jongerenbijbelkring

Op dinsdag 29 januari des avonds om half negen hoopt de Jongerenbijbelkring weer samen te komen bij Geertje Klaver – van Altena, Kerkbuurt 37. We spreken samen over 1 Johannes 4:17 – 21: over liefde zonder vrees. Wie met ons mee wil doen, is hartelijk welkom.

Giften

Op huisbezoek ontvangen € 10,-- en € 20,-- voor de Hervormde Gemeente en € 5,-- voor de oudejaarscollecte.. Hartelijk dank.

De Vlaardingen 92.

Het zal voor de kerkgangers in het nieuwe jaar een hele verrassing zijn geweest. De kerk was hetzelfde, maar toch anders. Maar wat was dan anders? Als ze goed naar de preekstoel keken, dan ging het dagen. Op het klankbord van de preekstoel was een schip, dat er vroeger nooit was. We keken altijd tegen de witte wand aan van de plek, waar in vroeger tijd het orgel zichtbaar was. Maar nu was daar een echte zeillogger.

Die zeillogger had ook wel wat bekends. En dat klopt. Die zeillogger heeft eerst achter in de kerk gehangen aan de kant van de Zonnewijzer. Daarna is hij een tijd weggeweest in het gebouw Hoog. Daarna heeft hij een tijd op de bank naast de koster gestaan. Maar nu staat de zeillogger op het klankbord van de kansel..

Als dominee zie je niet wat er boven het klankbord staat. Maar toen Pieter Ariaan preekte en ik lekker rustig op de stoelen zat, kon ik het geheel zo eens bekijken. En ik moet eerlijk zeggen: ik vind het mooi. En ik ben blij, dat hij daar staat.

De zeillogger VL 92 is gebouwd door Jan Uithuisje van de Wittewerf, de man met wie ik vroeger de Marker mensen begroef. Maar hij is gerestaureerd door onze kosters Cees Taanman en Klaas Uithuisje. En als een Nieuwjaarsgroet van onze kosters in het begin van het nieuwe jaar op het klankbord gezet.

Alle schepen hebben namen en de Vlaardingen 92 heeft ook een naam. Hij heet de "Admiraal de Kortenaer". Wie was dat? Egbert Bartholomeusz de Kortenaer is in 1604 geboren in armoedige omstandigheden in Groningen en hij is omgekomen in de slag bij Lowestoft in 1665. Hij was dus een Nederlandse admiraal en zeeheld in de zeventiende eeuw, de tijd dat Holland af en toe oorlog voerde met de Engelsen.

Hij heeft een praalgraf gekregen in de Laurenskerk in Rotterdam. Daar staan de volgende woorden op:

De Heldt der Maes verminckt aan oog en rechterhandt
En echter 't oog van 't Roer de Vuyst van 't Vaderlandt
De groote KORTENAER de schrick van 's vyands vlooten
D' ontsluyter van de Sondt leyt in dit graf beslooten

Vanaf het eind van de achttiende eeuw werd het gebruikelijk marineschepen naar Kortenaer te vernoemen. Na de Tweede Wereldoorlog werd zelfs een hele Kortenaerklasse gebouwd. En blijkbaar werden dus ook zeilloggers naar deze zeeheld genoemd.

Ik ben blij met de logger boven mijn hoofd – mijn vader heeft ook op een zeillogger gevaren – en ik wil de kosters heel hartelijk bedanken.

ds J. Pronk

Ontmoeting en dialoog in Nes Ammim

Regelmatig wordt me gevraagd om een lezing te houden over “de” dialoog voor bezoekersgroepen in Nes Ammim, “de christelijke kibboets in Israël”. Maar volgens mij bestaat “de” dialoog helemaal niet. Iedere context is namelijk weer verschillend.

Op 1 januari moest ik een lezing geven voor een groep uit de Verenigde Staten, samengesteld uit rabbijnen, dominees en moslimgeestelijken. Het werd een boeiende dialoog. Zij waren *op fact finding mission* in Israël en de Palestijnse gebieden. Zij wilden de feiten te weten komen. Dat is nogal een riskante bezigheid, want het maakt nogal wat uit wie je als informanten kiest. Bijna iedere reisgroep geeft er de voorkeur aan bevestigd te worden in reeds bij voorbaat ingenomen standpunten en sluit zich af voor alternatieve informatie.

Deze groep bleek oprecht geïnteresseerd. Hun vragen werden grotendeels bepaald door hun context in Amerika, waar ze in soortgelijke discussies verwickeld waren als die binnen de Protestantse Kerk in Nederland woeden. Hoe kun je solidair zijn met zowel Israël als de Palestijnen? Hoe kun je aan beiden recht doen en houd je de spanning uit?

In de ontmoeting probeerde ik duidelijk te maken, wat het unieke van Nes Ammim inhoudt: niet een theoretische dialoog, maar concreet samenleven in Galilea. De agenda wordt gedicteerd door het geleefde leven temidden van Joden en Palestijnen.

Maar we ontvangen in weekenden ook steeds vaker groepen joodse en palestijnse Israëli's, die elkaar op een neutrale plek willen ontmoeten. Zij houden workshops over politieke en religieuze thema's, over vragen van gerechtigheid en vrede. Nes Ammim subsidiëert deze ontmoetingen, wanneer ze “gemengd” zijn en geleid worden door zowel Joodse als Palestijnse deskundigen. In de laatste paar maanden van 2007 ontvingen we een variëteit aan groepen: tweemaal verbleef een joods-palestijnse groep jongeren van 17-19 jaar in de jeugdherberg voor dramaworkshops. Joodse en Palestijnse vrouwen uit Galilea troffen elkaar in een toerustingswEEKEND over emancipatie. En leraren van een Hand-in-Handschool, waar Joodse en Palestijnse kinderen tweetalig onderwijs krijgen, bespraken vragen als: Hoe vieren we de verschillende religieuze feesten op onze school en hoe geven we les over de tragedies in de geschiedenis van onze beide volken en hun gedenkdagen? De Amerikaanse bezoekers herkenden vele overeenkomsten met wat hen bezighield. Ze waren met name benieuwd, hoe we als Nes Ammim-organisatie onze achterban motiveerden voor alle veranderingen. Hoe actualiseer je de bezieling van de pioniers in een veranderde tijd en hoe vertaal je de oorspronkelijke idee in een gewijzigde context? Het werd al met al een boeiende dialoog.

ds Simon Schoon in “Woord en Dienst”

De klok zweeg

De klok van de protestantse kerk in het friese dorp Ternaard luidde al een kleine week niet, maar de 1400 inwoners hadden het niet in de gaten. Niemand belde de koster of de gemeente om te vragen of er iets met de klok was. “Je bent hier zo gewend aan het klokgelui dat je het niet meer hoort,” zegt een inwonerster van het dorp ter verklaring. De koster zette op oudejaarsdag het automatische mechaniek aan en meldde dat er kennelijk een storing was, toen de klok niet ging luiden. Pas toen de klepel en hamer van de klok na een anoniem telefoontje aan de predikant op de stoep van de kerk werden aangetroffen, werd duidelijk waarom de klok niet luidde. De gemeente Dongeradeel, eigenaar van de toren, vermoedt dat het een nieuwjaarsstunt is. Bij de hamer en de klepel zat namelijk een briefje van de “klepelaars”, die vroegen die twee voorwerpen weer in “de hogste kamer” te hangen. De Ternaarders genieten nu weer elke dag van het gelui.

“Woord en Dienst”

OPROEP: leidsters voor de CRECHE in de Patmoskerk

Bijna elke zondagmorgen kunnen de jongste kinderen tijdens de kerkdienst in de Patmoskerk spelen in de creche, zodat de ouders rustig naar de kerkdienst kunnen gaan. Een groep dames zet zich al jarenlang in als leidsters voor de kinderen in de creche. Recentelijk hebben enkele dames te kennen gegeven hiermee te willen stoppen. Daarom zijn wij nu op zoek naar meiden, moeders, bessies, vrouwen (of misschien heren?) die af en toe op zondagmorgen op de kleine kinderen willen passen. Lijkt het u of jou wat? Neem dan contact op met ondergetekende. Alvast bedankt namens de leidsters, ouders en kinderen!

Gerdien Teerhuis-Kaars
Zuiderzeeweg 17
Tel: 414998

Agenda 27 januari t/m 2 februari.

Zondag	27 jan.	20.00uur Marcantat		Patmoskerk
Maandag	28 jan.	19.00uur Waterhoentjes		Patmoskerk
Dinsdag	29 jan	18.30uur Catechisatie	12 - 15	Akkerstraat 16
Dinsdag	29 jan.	19.00uur Huiscatechese	12 - 14	Hoogkamplaan 1a
Dinsdag	29 jan.	19.30uur SOW Catechisatie	16+	Akkerstraat 16
Woensdag	30 jan.	19.00uur Meisjesclub	8 - 12	Gebouw Hoog

Opgaven voor deze agenda via telefoon: 601263.

